

Följ påskens drama – från död till liv

Påskan fräls till minne av Jesus död och uppståndelse. I konsten, riten och musiken lever vi oss in i passionsberättelsens rörelse från svek, förräderi, lidande och förtvivlan till oförställd glädje och nyorientering. Det är en livstolkande berättelse som gör oss till medkännande medmänniskor som vet vad det vill säga att ha ont.

Skärtorsdag

Påskens drama är en rörelse från död till liv. Jesus samlar de sina till en sista måltid på skärtorsdagen och vet att en av dem kring bordet snart kommer att förråda honom. Jesus

vet att en plågsam död väntar honom, trots att ingen i hans närhet orkar att kännas vid det. Under skärtorsdagens mässa lever vi oss in i händelseförloppet. I förtäta närvaro, delar vi nattvard tillsammans, varefter altaret dukas av

och lämnas kallt och avklätt. Ljusen blåses ut, lamporna släcks ned och kyrkorummet lämnas becksvar, för att påminna oss om Jesus ångestfyllda natt i Getsemanes trädgård.

Långfredag

Under den svåruthärdliga långfredagen, multrar jordens inre av sorg och solen förmörkas. Jesus har blivit förrådd och tillfångatagen, men trots allt svek och förakt förtärs han inte av hat och bitterhet. Han fortsätter att älska. Det berättas att några av hans vänner står på nära avstånd när han spikas upp på korset. I den skrämmande situationen delar de förtvivlan, sorg och omsorg med varandra. I den nionde timmen dör Jesus, och i ett sista andetag ropar han; "Fader i dina händer lämnar jag min ande." Och allt blir tyst.

Påskafton

Jesus är död. Förvirringen och sorgen ligger som en våt filt över hans vänner. Rädsla och självrannsakan blandas om vartannat.

Påskdag

När påskaftons natt övergår i påskdagens gryning, firar vi påsknattens drama. Suggestivt tänds ljudet upp, altaret festdukas, musiken stegras och fyller oss med glädje. Jesus har uppstått från de döda och livet har besegrat döden. Det är ett jubel vi behöver få erfara tillsammans, speciellt i en tid som denna. Vi genomlider alla våra sorger, vi tvingas skiljas från de vi älskar, och de vi håller ifrån oss. Så är livet. Vi rör oss mellan det ändliga och det oändliga. Men

Gud överger oss inte, varken i liv eller död. Påskens berättelse gör livet förståeligt och uthärdligt.

Annandag Påsk

Kanske gick inte Jesus vänner från sotsvart sorg och uppgivenhet till pur lycka över natt. Säkert tog det tid att bearbeta och begripa det outsägliga som hade skett. Ingenting blev som de hade tänkt sig. Vad ska de göra nu? Efter en av de mest traumatiska upplevelserna i sina liv, slår två av lärjungarna följe tillsammans på vägen till Emmaus. De befinner sig mitt emellan en verklighet som gav hopp till en tillvaro och utväg som de inte ännu känner. På vägen där de går delar de oförställt sina erfarenheter av det skrämmande som de varit med om. Plötsligt dyker någon upp bredvid dem som de alls inte känner. Den okände mannen går bredvid de två lärjungarna och ställer öppna frågor om vad som skett. De två lärjungarna hittar först inte till orden, de blir förstummade en stund, varefter de i en rasande fart försöker förklara för sig själva och varandra vad de varit med om. Det är Jesus som i förtäckt gestalt följer dem på vägen och som inbjuds att dela en kvällsvard med dem. Jesus delar brödet och plötsligt förnimmar de vem han är. I samma ögonblick som det blir uppenbart att det är Jesus kan de inte se honom. Men brann inte deras hjärtan när det gick där och talade med varandra på vägen.

Välkommen att följa dramats rörelse från mörker till ljus i Ersta kyrka!